

Estimar, estimar, estimar... el resum de 'El regal de la vida' de Viqui Molins

Dv, 22/11/2013 per Catalunya Religió

(*Esther Borrego*) Varem gaudir de la presentació del llibre [El regal de la vida](#) de la **Maria Victoria Molins** que es va fer aquest dimecres a Barcelona. Si, he dit gaudir. És estrany utilitzar aquest verb al parlar d'un acte, però va ser una festa.

El conductor de l'acte era **Albert Om**. Aquest cop, el veuríem en directe intentant fer-nos en un temps limitat un recorregut per una intensa vida d'una persona fermament arrelada a una vida de fe. Ja havíem vist el tàndem Viqui- Albert a [El convidat](#), i tots els volíem tornar a veure en directe.

Mitja hora abans de començar la sala ja estava plena. Gent molt diversa, persones de les escoles a on la Viqui havia donat classes, família, coneguts de la seva època a les Teresianes de Ganduxer, però també estaven els seus amics del pis d'acollida Itaca, de l'escola CINTRA, els seus veïns de barri i moltes altres persones que volien apropar-s'hi una mica més. Era una barreja interessant i a l'hora enriquidora i mostra de la varietat i riquesa de la vida d'una persona com la Viqui.

L'acte va mostrar com una persona que condueix la seva vida intentant viure l'evangeli va deixant empremta. De la mà d'Albert Om, que un cop més va mostrar la seva sensibilitat, varem anar escoltant testimonis que ens feien passar del riure al plorar amb molta facilitat, mostrant-nos una mica més de la Viqui i de la seva vitalitat.

Poder sentir amb veu d'emoció "em va fer dos petons quan ens varem conèixer", "va ser el meu suport i encara ho és", ... i molts altres testimonis demostra la realitat del que la Viqui destaca com a important a la vida: "estimar, estimar i estimar".

La presentació ens va mostrar que hi ha moltes persones que fan una gran tasca per tal de fer possible un mon més habitable per a tots sense excepció.

El llibre recull la trajectòria de [Viqui Molins](#) que, després de molts anys dedicada a l'ensenyament de la llengua, la literatura i la filosofia a escoles jesuïtes, als 80 es va traslladar al Raval. Allà viu humilment, en comunitat, sense hàbits ni monestirs. No li queden complexos ni prejudicis i té la saviesa de qui ha viscut molt i molt intensament, de qui no jutja ningú sinó que, simplement, estima.